

EXERCICIO DE APOIO – UNIDADE 12-

CUESTIÓNES:

1. Cales son as novas tendencias que xorden no teatro a partir de 1980?
2. Características comúns do Grupo Abrente?
3. Características do teatro do novo milenio.
4. Características da Promoción dos 80 .

SOLUCIÓNES:

1. Cales son as novas tendencias que xorden no teatro a partir de 1980?

 A crítica social. Condénanse aspectos da sociedade, case sempre tinguidos cunha crítica de humor. Son exemplos deste compromiso Xesús Pisón, Manuel Riveiro Loureiro, Xosé Cid Cabido, Alberto Avendaño...

 O culturalismo. Ao contrario do que pasa na lírica, non se trata dunha tendencia rupturista, pois a maior parte dos seus temas e dos seus recursos estaban xa presentes no grupo Abrente. É un teatro que se caracteriza pola reflexión sobre si mesmo e polas relacións que establece entre a arte e a vida.

Os dramaturgos incluídos nesta liña constitúen o grupo da «mirada culta»: Miguel Anxo Fernán-Vello, Luísa Villalta, Inma Antonio Souto, Henrique Rabunhal, Lino Braxe ou Francisco Souto.

 O neorruralismo. Esta corrente enlaza coa tradición de preguerra a través da modernización e actualización destes temas, que levan a cabo autores como Xosé Agrelo, Francisco Taxes e, sobre todo, Raúl Dans.

 A intertextualidade. Trátase da volta aos clásicos da dramaturxia universal cultivada seguindo dúas tendencias:

- A do grupo Abrente, que trata de afondar en cuestións que afectan ao ser humano.
- A de autores posteriores, que pretenden entreter e divertir ao público, como é caso de Cándido Pazó, Miguelanxo Murado, Manuel Guede ou Eduardo Alonso. Isto supuxo un incremento no cultivo da comedia en todas as súas vertentes. Nesta vía destacan ademais Roberto Salgueiro, Suso de Toro e Manuel Nuñez Singala.

 O teatro histórico. Xa traballado por Agustín Magán nas Mostras de Ribadavia, continúa en vixencia da man de Millán Picouto, Mª Xosé Queizán, Cándido Pazó ou Xosé Lois García Fernández.

2. Características comúns do Grupo Abrente

- Estiveron vinculados ás actividades dramáticas non só como escritores, senón como directores, actores, etc.
- Impulsaron a profesionalización do sector;
- Cearon un teatro comprometido coa realidade social e política do país.
- Exploraron novas formas estéticas, actualizaron as vellas e incorporaron ao teatro galego os logros da dramaturxia europea contemporánea.
- Conseguiron a normalización lingüística da escena.
- Seviron de guía ás xeracións posteriores.

3. Características do teatro do novo milenio

- O número de **escritores** aumentou e consolidouse. Moitos autores teatrais galegos están sendo traducidos e estreados fóra e concorren a premios dramáticos de fala hispánica con relativo éxito (o Nacional de Literatura Dramática para Manuel Lorenzo, ou Vidal Bolaño como finalista do premio Tirso de Molina, un dos máis prestixiosos). A **mellora nas canles de distribución editorial** fai que aumente a produción de obras propias e as adaptacións: ben de textos non-teatrais como *O lapis do carpinteiro* (2000) por Sarabela, ben de clásicos universais como *Medos* (2006) e *Eurípides* (2006) polo CDG.
- Aumenta o desexo de facer cousas novas, de crear unha nova dramaturxia que defina o teatro do novo milenio e que o faga diferente do castelán. Neste sentido están a traballar compañías como Matarile, Mofa e Befá, Ollomoltranvía, Chévere ou Teatro do Morcego, con espectáculos de moita aceptación dentro e fóra de Galicia, definidos con estas características:
 - Fan un teatro divertido, paródico e irónico que proboa o riso no espectador, e a través do cal o actor e/ou autor pode reflexionar sobre a vida ou sobre os comportamentos sociais. Un exemplo disto é a comedia de *Fobias* (2005), da Compañía Lagarta Lagarta.
 - Máis ca nunca a representación condiciona a creación do texto, polo que perde forza o teatro de protesta ou crítica social. Os autores proporcionan espectáculos lúdicos válidos para un público cada vez máis heteroxéneo, coa intención de crear un público espectador cada vez máis numeroso (Roberto Salgueiro, Suso de Toro ou Cándido Pazó van por este camiño).
 - Un teatro capaz de mesturar o costumismo co teatro do absurdo, transgredindo constantemente o tradicional. Así mesmo, a posta en escena é cada vez máis experimental e menos tradicional.
 - Por veces é un teatro que emprega técnicas mesturadas como o clown e a improvisación.

4. Características da Promoción dos 80

- O desencanto fronte á utopía das esquerdas.
- A importancia do individuo, do subxectivismo e do intimismo.
- A descuberta do mundo cotián e a defensa do espazo urbano.
- A incorporación do humor, o onírico, o irracional e o inconsciente.

- A reflexión metateatral (o teatro dentro do teatro ou a interpretación da vida como unha representación teatral ao estilo do teatro de Shakespeare).
- O culturalismo, a intertextualidade e a preocupación pola forma.
- Anonimia dos personaxes.
- Os textos son moi líricos e simbólicos. Adoita existir unha descrición da realidade a través de símbolos.